

внѣстѣ-та сѣ дѣлжн да привлѣхѣ внѣтрѣ въ дѣржавѣ-ты сн многожелдемы-ты тыа рѣды за да сѣ умножава ушз отх това благоденствіе-то на народа. Из таа идея е крайно погрѣшена; ако прѣдположимъ че една дѣржава има нѣжду отх два дѣліона франга н. п. за да дѣйствиома разны-ты сн размѣны, н че из чародѣйство (магїѣ) донесн кѣхмѣ въ нѣхъ другы два дѣліона франга по-вече отх нѣждны-ты, лесно е да разумѣемъ, че тока изобиліе на монѣтѣ-тѣ хе направн да испадне стойность-та н н вѣнчы-ти прѣдмѣти хѣхъ вземать двонхъ стойность, то естъ прѣдмѣтѣ-тѣ, кой-то прѣвѣнз сѣ продаваше по 5 франга хе сѣ продава по 10 франга, н оный, кой-то го кѣпѣваше по 5 хе го кѣпѣва по 10, что-то никакѣ полза не хѣше да послѣдува за народа на тѣхъ дѣржавѣхъ отх изобиліе-то на монѣтѣ-тѣ.

§. 23. Мѣрка за стойность-тѣ на нѣчѣта-та. — Экономисти-ти много трудовѣ положнхъ за да изнайхѣтъ еднѣ мѣркѣ постоаннѣ чрѣзъ кохъ-то да може да сѣ опрѣдѣлава точно стойность-та на нѣчѣта-та, из негн тѣа трудовѣ сѣ вѣдѣ, зачто-то никакѣ стока не е непромѣнителна въ стойность-тѣ сн, что-то да послѣжи за мѣркѣ; трыснхъ исполѣтѣ кохъ-тѣ, на кохъ-то стойность-та по-малко измѣненіе може да прїемне въ продаженіе на много вѣковѣ, та видѣхъ че многоцѣнни-ти рѣди не упазнхъ стойность-тѣ сн постоаннѣ, за то изрѣкохъ че человѣческа-та работа може да послѣжи за мѣркѣ, коа-то да опрѣдѣлава стойность-тѣ на нѣчѣта-та, доказаа обаче че н стойность-та на человѣчѣскѣ-тѣ работѣ сѣ е измѣнила въ разны вѣремена, н че само стойность-та на пшеницѣ-тѣ въ продаженіе на вѣковѣ е остала по-малко промѣнителна, понеже нѣжда-та н е вѣскога постоанна н срѣдства-та за производство-то н сѣ былн почти въ вѣнчы-ты вѣремена еднакѣн. Из ако стойность-та на пшеницѣ-тѣ остава непромѣнителна въ